

Nyt om miljø & udvikling

92-gruppen er et samarbejde mellem 20 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppens organisationer arbejder aktivt med opfølgningen af Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg 2002 og andre sager vedrørende internationalt miljø og udvikling.

92-gruppen

c/o Danmarks Naturfredningsforening
Madsnedøgade 20
2100 København Ø
T 39 17 40 32
F 39 17 41 41
E 92-gruppen@dn.dk

INDHOLD – NR. 13 D. 26.08.03

WWF KRÆVER KONSEKVENSVURDERING AF FINANSLOVEN 1

KNALD ELLER FALD FOR WTO I CANCUN 2

DANMARK TONER RENT FLAG 3

ÅR 1 EFTER JOHANNESBURG 4

NEJ TIL JI OG CDM-KVOTER I EU'S EMISSIONSHANDELSSYSTEM 5

RUSSISK KYOTO-RATIFIKATION ENTRER WTO 6

EU'S REGERINGSKONFERENCE: FÅR BÆREDYGTIGHEDEN EN CHANCE? 7

UDVIKLING OG EU-TRAKTATEN 8

SAMLET STATUS FOR 2015-MÅLENE: FÅ LYSPUNKTER, MANGE TILBAGESKRIDT 9

SÆRLIGT FØLSOMME HAVOMRÅDER 9

ARRANGEMENTER 10

REDAKTION 10

WWF kræver konsekvensvurdering af Finansloven

Af Kim Carstensen, WWF Verdensnaturfonden

"ligesom sidst forekommer det, at besparelserne er baseret på et rent lommeregnerargument frem for en faglig vurdering af Danmarks behov for en forsvarlig miljøpolitik."

"Derfor kræver WWF Verdensnaturfonden nu, at regeringen foranstalter en gennem-

Så skete det igen: Regeringen tog den store machete og skar vitale dele af miljøområdet. Et område, hvis blødning endnu ikke er stoppet siden nedskæringerne i 2002 og 2003. Og ligesom sidst forekommer det, at besparelserne er baseret på et rent lommeregnerargument frem for en faglig vurdering af Danmarks behov for en forsvarlig miljøpolitik. Det er i hvert fald meget svært at få øje på, hvor finanslovsforslaget er til miljøets fordel. I det hele taget er det vanskeligt at overskue, hvad den gennemgribende besparelse på miljøet (næsten 1/3 af ministeriets budget, svarende til 600 mill. Kr.) betyder for vores miljø på længere sigt.

Derfor kræver WWF Verdensnaturfonden nu, at regeringen foranstalter en gennemgribende vurdering af konsekvenserne for hele miljøområdet. En vurdering, der naturligvis bør gennemføres af en ekstern, uafhængig og fagligt kompetent evaluator. Både befolkningen og politikerne har krav på et gedigent indblik i, hvor meget mere miljø der egentlig fås for de meget færre

gribende vurdering af konsekvenserne for hele miljøområdet.”

”Med en uvildig konsekvensvurdering kan regeringen sikre en reel diskussion af, hvilken natur og hvilken miljøbeskyttelse danskerne ønsker”

”EU mener selv, at man er kommet med vidtgående indrømmelser på landbrugsområdet.”

penge, som regeringen vælger at bruge på dette område. Et indblik som ikke er menneskeligt muligt at skaffe sig ved at læse formuleringerne i det nye finanslovsforslag.

Det er bl.a. vigtigt at få klarlagt:

- Hvilke konsekvenser får nedskæringerne på miljøindsatsen i Central- og Østeuropa for Danmarks miljø?
- Hvilken konsekvens har det for miljøet i ulandene, at der skæres væsentligt mere i den bilaterale miljøbi-stand, end der gives til globale miljøinitiativer?
- Hvilke konsekvenser får det, at man vælger at finansiere Danmarks reduktionsforpligtelser i forhold til klimakonventionen ved hjælp af ulandsbistanden. Og er det i det hele taget i overensstemmelse med den indgåede globale aftale at lade verdens fattigste betale for vores forurening?

Med en uvildig konsekvensvurdering kan regeringen sikre en reel diskussion af, hvilken natur og hvilken miljøbeskyttelse danskerne ønsker. Og at der ikke sker overgreb på miljøet, som man ikke var opmærksom på, da man sad og arbejdede med lommeregneren.

WWF forventer at fremføre kravet over for en række folketingspolitikere i løbet af efteråret.

Knald eller fald for WTO i Cancun

Af John Nordbo, 92-gruppen

Ved WTO's hovedkvarter i Genève er sommerferien ikke så lang, som den plejer at være. I de seneste uger har der været daglige forhandlinger om den erklæring, som skal vedtages på WTO's ministerkonference i Cancun d. 10.-14. september. – Men den store bevægelse i landenes synspunkter er der tilsyneladende ikke.

Ingen vil være de første til at komme med indrømmelser. Bortset fra EU. EU mener selv, at man er kommet med vidtgående indrømmelser på landbrugsområdet. Senest har EU og USA lavet en fælles skitse til tekst på landbrugsområdet.

Det er imidlertid vanskeligt at få øje på nogen indrømmelser i de cirka to siders tekst. Der er for eksempel ingen angivelser af, hvor meget man er villige til at reducere landbrugsstøtten eller toldbeskyttelsen. Den slags er svært at tage seriøst, når det forslag, som pt. er på forhandlingsbordet opererer med en halvering af såvel den generelle landbrugsstøtte som toldbeskyttel-

"Det ser mest af alt ud til, at EU tager til Cancùn for at kæmpe for at bevare en af verdens hidtil mest protektionistiske systemer."

"Forhandlingerne vil gå i tomgang, indtil EU viser vilje til at bevæge sig på landbrugsområdet"

"befriende at opleve, at Danmark to gange i sommerens løb har meldt klart ud med krav om liberalisering af EU's landbrugsordninger."

"I begge tilfælde har et flertal i Folketinget stillet krav om, at regeringen skal handle mere åbent og offensivt i

sen. EU har endda fået USA med på den tanke, at den særlige eksportstøtte ikke skal afvikles helt, hvad der ellers er lagt op til.

Det ser mest af alt ud til, at EU tager til Cancùn for at kæmpe for at bevare en af verdens hidtil mest protektionistiske systemer, den fælles EU-landbrugspolitik. På trods af EU's frihandels- og ulandsvenlige retorik. Og på trods af, at de største tabere er EU's egne skatteborgere og forbrugere.

Det gør det overordentligt usikkert, om ministerkonferencen vil bringe de igangværende WTO-forhandlinger ud af det dødvande, de har været i det seneste års tid. Alle betydende tidsfrister for forhandlingerne er skredet. Tempotabet på landbrugsområdet og andre områder, fx markedsadgang for industrivarer og regler om særbehandling af ulande, skal indhentes i Cancùn, hvis det skal blive realistisk at afslutte den nuværende WTO-forhandlingsrunde inden 1.1.2005.

Lykkes det ikke, vil gassen gå af ballonen i Genève. Forhandlingerne vil gå i tomgang, indtil EU viser vilje til at bevæge sig på landbrugsområdet. Det kan nemt tage flere år at overbevise en pressionsgruppe som de europæiske landmænd om, at de må afgive nogle af deres privilegier. – Men Per Stig Møller og hans europæiske ministerkollegaer kan også vælge at udvise politisk mod ved at skabe resultater i Cancùn. Der er ingen tvivl om, hvordan markederne verden over vil reagere, hvis det skulle blive tilfældet.

Danmark toner rent flag

Af Lars Anderskov, Mellempolitik Samvirke

Det har nærmest udviklet sig til en tradition, at det kun er EU's mest protektionistiske lande, der giver udtryk for deres mening, mens de mere frihandelsorienterede lande inklusiv Danmark holder lav profil og kun udtrykker deres mening ved lukkede møder. Det er derfor befriende at opleve, at Danmark to gange i sommerens løb har meldt klart ud med krav om liberalisering af EU's landbrugsordninger. Og det er gode signaler at sende før WTO-mødet i Cancun..

I begge tilfælde har et flertal i Folketinget stillet krav om, at regeringen skal handle mere åbent og offensivt i EU. Først ved at kræve, at Danmark skal stemme imod forhøjelser og for reduktioner af eksportstøtte til landbruget, dernæst ved at kræve, at den danske regering skal stille forslag om afvikling af EU's sukkerordninger. Flertallet omfatter ikke de to regeringspartier - Venstre og Konservative - men deres helt afgørende allierede,

EU." Dansk Folkeparti, er med.

Regeringen har accepteret flertallets krav, og Danmark stemte i sommer for første gang imod en forhøjelse af støtten til svinekødseksport, selvom det er en væsentlig dansk eksportvare til lande udenfor EU.

"Kravet om at foreslå en afvikling af sukkerordningerne er et endnu mere drastisk skridt."

Kravet om at foreslå en afvikling af sukkerordningerne er et endnu mere drastisk skridt. Flertallet kræver, at regeringen inden d. 1. september 2003 offentligt fremlægger en strategi for, hvordan liberaliseringen kan ske og videre sørger for at fremlægge denne strategi overfor de øvrige EU-lande og EU Kommissionen. Forslaget skal indebære en fuld liberalisering af EU's sukkerproduktion og –forsyning i løbet af højst 5 år. Der skal omgående åbnes for fuld adgang til EU's sukkermarked for de mindst udviklede lande. Regeringen skal arbejde aktivt for, at den bliver gennemført dels gennem en aktiv indsats på ministerrådsmøder mv. og dels via bidrag til den offentlige debat.

År 1 efter Johannesburg

Af John Nordbo, 92-gruppen

I disse dage er det ét år siden, at stats- og regeringschefer fra mere end 100 lande, ministre fra yderligere en serie lande samt tusinder af diplomater, NGO'er, industrirepræsentanter og presfolk mødtes til Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling. Det er et passende tidspunkt at gøre status over indsatsen for at følge op på beslutningerne fra topmødet.

"ikke alle beslutninger [...] var lige præcise og håndfaste, men den generelle linie i den såkaldte "implementeringsplan" [...] var, at indsatsen [...] skulle forstærkes"

Det var ikke alle beslutninger, som var lige præcise og håndfaste, men den generelle linie i den såkaldte "implementeringsplan" fra Johannesburg var, at indsatsen for global bæredygtig udvikling skulle forstærkes: Alle lande skulle bidrage mere til at beskytte miljøet, og ulandene skulle hjælpes til at skabe bæredygtig udvikling via mere bistand og bedre handelsvilkår.

Indtrykket er, at det især er i EU-regi, at der er fulgt op på topmødet. Mødet har formentlig været en af årsagerne til, at miljøbeskyttelse fortsat har høj prioritet, og EU Kommissionen har bl.a. fremlagt et forslag til en ny og mere gennemgribende kemikalierregulering samt en plan for bekæmpelse af illegal skovhugst.

"Desværre kan det konstateres, at ingen af initiativerne endnu har fået luft under vinger"

Men indsatsen er ikke konsekvent. I Johannesburg annoncerede Anders Fogh Rasmussen på unionens vegne to store partnerskabs-initiativer, som skulle bidrage til at skaffe rent vand og bæredygtig energi til verdens fattige. Desværre kan det konstateres, at ingen af initiativerne endnu har fået luft under vinger-

ne.”

”Der er ingen samlet EU-plan for opfølgningen på verdensstopmødet. Danmark har heller ikke én endnu”

ne. Det er ikke lykkedes at skabe fast finansiering.

Der er ingen samlet EU-plan for opfølgningen på verdensstopmødet. Danmark har heller ikke én endnu, men Folketinget har besluttet, at vi skal have én. På en konference, som 92-gruppen arrangerer d. 4. september, vil miljøministeren formentlig løfte lidt af sløret for, hvad den danske plan vil indeholde.

Organisationerne i 92-gruppen vil være klar med en serie input. Højt på ønskesedlen står en dansk indsats hjemme såvel som internationalt for fjernelse af statsstøtte, som modvirker bæredygtig udvikling; mere bistand; bedre beskyttelse af naturen; mere vedvarende energi samt fremme af bæredygtig produktion og forbrug.

Nej til JI og CDM-kvoter i EU's emissionshandelssystem

Af Tarjei Haaland, Greenpeace

Der er knyttet visse forhåbninger til det system for handel med udledningstilladelser i EU, som der skabtes enighed om for nogle måneder siden. Hvis de tildelte udledningstilladelser til industrivirksomheder og elselskaber bliver stramme nok, strammes yderligere op år for år og bliver fordelt på en måde, som ikke præmierer dem, der sviner mest – så kan dette system føre til reelle CO₂-reduktioner indenfor EU.

”Men med [...] integration af projektmekanismerne (JI og CDM) i EU's emissionshandelssystem vil hele formålet med dette system [...] blive undergravet.”

Men med EU Kommissionens seneste forslag til direktiv om integration af projektmekanismerne (JI og CDM) i EU's emissionshandelssystem vil hele formålet med dette system – at sikre reelle CO₂ reduktioner inden for EU – blive undergravet.

Kommissionen foreslår dog, at man skal overveje – men kun overveje - om der skal sættes en grænse for mængden af kvoter fra projekter uden for EU, som må lukkes ind. Men en grænse, som vil tillade, at 1/3 af hele EU's reduktionsmål opfyldes på denne måde, er for høj. Hertil kommer bidragene fra EU-landenes statslige køb af kvoter udenfor EU.

”Resultatet kan [...] blive, at CO₂-udslippet i EU i 2012 er højere end i 1990”

Resultatet kan meget vel blive, at CO₂-udslippet i EU i 2012 er højere end i 1990 til trods for, at EU's Kyoto-mål om 8% reduktion hovedsageligt skulle have været indfriet ved reduktioner inden for EU. Dette ville være i klar konflikt med Kyoto-protokollen, hvor det fremgår, at landene kan anvende kvotekøb fra emissions-handel og projektmekanismer, men kun som supplement til hjemlige reduktioner.

“udviklingslandene vil med rette kunne tale om de rige landes sædvanlige løftebrud”

“Der skal være et bindende og langt strammere loft for den tilladte mængde indslusede projektkvoter.”

“Det kan i værste fald udskyde Ruslands Kyoto-ratifikation på ubestemt tid”

I givet fald vil EU miste al troværdighed i de fortsatte klimaforhandlinger. Og udviklingslandene vil med rette kunne tale om de rige landes sædvanlige løftebrud med fare for sammenbrud i de nødvendige internationale forhandlinger om yderligere markante CO₂-reduktioner efter 2012.

Greenpeace har derfor argumenteret for, at man skal holde projektkvoter helt adskilt fra emissionstilladelser i EU's handelssystem.

Lykkes det ikke at overbevise et flertal i ministerrådet eller i Europa-parlamentet om at droppe denne sammenblanding, så må forslaget strammes kraftigt op. Der skal være et bindende og langt strammere loft for den tilladte mængde indslusede projektkvoter. Og det skal præciseres, at sådanne i givet fald kun må stamme fra projekter med vedvarende energi – og ikke omfatte projektkvoter fra nye, store vandkraftanlæg, skovprojekter, atomkraft eller projekter med fossile energikilder.

Russisk Kyoto-ratifikation entrer WTO

Af Lars Georg Jensen, WWF Verdensnaturfonden

Mens europæerne i sommer har fået en forsmag på, at klimaforandringer har andre og mere alvorlige konsekvenser end at rykke vindyrkningen længere nordpå, har Europas store nabo mod øst, Rusland, fortsat sine overvejelser om ratifikation af Kyoto-protokollen. Den russiske ratifikation er nødvendig for at protokollen kan træde i kraft.

Vejen til russisk ratifikation har været lang og brolagt med politiske og bureaukratiske forhindringer, og nu har en ny meldt sig: Ruslands forhold til Verdenshandelsorganisationen WTO. Rusland forhandler i disse år om optagelse i WTO, og det har nu fået selveste Præsident Putin til at give sin viceøkonomiminister og chefforhandler i WTO, Maxim Medvedkov, en måned til at afklare konsekvenser og sammenhænge mellem Ruslands ratifikation af Kyoto-protokollen og et kommende russisk WTO-medlemskab. Det kan i værste fald udskyde Ruslands Kyoto-ratifikation på ubestemt tid, dels fordi "en måned" i Kreml-sprog betyder "lang tid", og dels fordi Ruslands optagelsesforhandlinger med WTO ikke forventes afsluttet før i slutningen af 2004.

Det er ellers næsten et år siden, at premierminister Kasyanov på FN's Verdenskonference om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg bekendtgjorde, at der ikke var noget i vejen for Ruslands ratifikation allerede i 2002! Ironisk nok er det samme Kasyanov, der nu via en anbefaling til Putin endnu engang har

“Kyoto handler for Rusland ikke om miljø, men om kolde kontanter.”

sparket Ruslands Kyoto-ratifikation til hjørnespark.

Som ved alle tidligere lejligheder, Rusland har raslet med ratifikations-sablen, er det også denne gang vanskeligt at vide, hvor alvorlig truslen skal opfattes. Kyoto handler for Rusland ikke om miljø, men om kolde kontanter. Med en omskrivning af et velkendt dansk slogan er spørgsmålet for russerne, hvordan de kan få flest penge for miljøet...

Problemet set med russiske øjne er, at de nuværende WTO-medlemmer stiller krav om, at Rusland skal liberalisere sin energisektor, og f.eks. ikke opkræve forskellige priser på sin naturgas, afhængig af om den sælges på hjemmemarkedet eller til eksport.

En liberalisering af energimarkedet er ikke en ubetydelig manøvre i et land, hvor olie- og gasindustrien spiller en så markant rolle i økonomien og politikken, at nogle taler om et *oliegarki*. På den anden side er det en kendsgerning, at langt de fleste europæiske lande både har gennemført en liberalisering og samtidig påtaget sig CO2-reduktionsmål, der i modsætning til situationen i Rusland kræver en reel indsats for at blive opfyldt.

EU's regeringskonference: får bæredygtigheden en chance?

Af Christian Ege, Det Økologiske Råd

EU's konvent afsluttede sit arbejde i juli med at levere et udkast til ny forfatning for EU. Næste skridt er, at udkastet skal diskuteres i EU-parlamentet – hvilket ventes at ske i september - og på en regeringskonference. Sideløbende vil der forhåbentlig blive en livlig diskussion i offentligheden og i de nationale parlamenter. Det italienske formandskab vil satse på, at regeringskonferencen kan afsluttes i december, men det er også muligt, at det trække ud til maj 2004 – men ikke længere, da det er her, de nye medlemslande skal ind.

“Konventets udkast indeholder ikke afgørende fremskridt i retning af miljø og bæredygtig udvikling.”

Konventets udkast indeholder ikke afgørende fremskridt i retning af miljø og bæredygtig udvikling. Der blev i den sidste fase stillet en lang række gode ændringsforslag fra medlemmer af konventet, f.eks. om at styrke muligheden for at indføre miljøskatter i EU gennem brug af flertalsafstemning, om at integrere hensynet til miljø og til ulandenes vilkår i landbrugspolitikken m.v. samt om at afvikle Euratom-traktaten, der giver A-kraften en særstilling. Men forslagene blev ikke vedtaget.

“Det vil så blandt andet være op til

Mange vurderer, at det endelige resultat kommer til at ligge tæt op ad konventets forslag. Det vil så bl.a. være op til NGO'erne at prøve at rejse en folkelig debat for at få styrket hensynene til

NGO'erne at prøve at rejse en folkelig debat for at få styrket hensynene til bæredygtighed i forfatningen."

bæredygtighed i forfatningen. Hele spørgsmålet om bæredygtighed afgøres naturligvis ikke i forfatningen. Det er mindst lige så vigtigt, hvad der beslutes i de enkelte direktiver, i mandater til WTO-forhandlinger osv. Men forfatningen har betydning ved, at alle andre beslutninger samt afgørelser i EU-domstolen henviser til traktaten/forfatningen.

Udvikling og EU-traktaten

Af Holger Hansen, CARE Danmark

Det europæiske konvent, der var nedsat for at komme med forslag til EU's fremtid, afleverede på topmødet i Athen i juni et forslag til en forfatning for det europæiske samarbejde. I dette indlæg vil fokus være på den tredje og fjerde del af forslaget, som omhandler specifikke principper og politikker.

Udbredelse af europæiske værdier defineret som blandt andet demokrati, retsstatsprincipper, menneskerettigheder og folkeretten (som defineret i FN systemet) fremhæves som det overordnede formål.

Yderligere understreges sammenhængen mellem principper og politikker på det sikkerheds- og udenrigspolitiske område samt andre områder af fællesskabets politikker som et vigtigt tiltag. Også handelspolitikken skal føres inden for de generelle principper og mål for unionens optræden udadtil. Herudover fremhæves fattigdomsbekæmpelse til at være hovedprioriteten for udviklingssamarbejdet såvel som et element, der skal tages hensyn til ved fastlæggelse af øvrige politikker.

Umiddelbart forekommer indholdet og formuleringerne i traktatforslaget fornuftige.

"Men de gode og desværre meget brede formuleringerne kan risikere at blive en hæmsko for den praktiske politik"

"vigtigt, at der [...] igangsættes en

Umiddelbart forekommer indholdet og formuleringerne i traktatforslaget fornuftige. Meget af kritikken af EU's handels- og landbrugspolitik imødekommes, i det mindste i teorien, ved den lovede kohærens mellem politikområderne. Men de gode og desværre meget brede formuleringerne kan risikere at blive en hæmsko for den praktiske politik, således at den i stedet afspejler unionens mere kortsigtede og kommercielle interesser. Yderligere er der risiko for, at terrorbekæmpelsen trækker det praktiske arbejde væk fra de idealistiske målsætninger.

Et element, som er udeladt af forslaget til EU-traktaten er, hvorvidt der i fremtiden vil være en kommissær for udvikling og i så fald dennes placering i kommissionen. Det kan frygtes, at det bliver en "junior"-kommissær, der bliver underlagt udenrigsministeren og i praksis måske også handelskommissæren.

Der er, som det her fremgår uafklarede spørgsmål og ønsker om en yderligere specificering af traktatens principper, således

åben dansk debat, hvor traktatforslagets nærmere indhold kan diskuteres"

at de kan omsættes til praktisk politik. Det er derfor vigtigt, at der forud for drøftelserne mellem regeringerne igangsættes en åben dansk debat, hvor traktatforslagets nærmere indhold kan diskuteres herunder de afsnit, der vedrører udviklingspolitikken og den humanitære bistand.

Samlet status for 2015-målene: Få lyspunkter, mange tilbageskridt

Af Torleif Jonasson, Formand for 92-gruppen

Ikke overraskende fastslår årets "Menneskelige Udviklingsrapport" fra UNDP, FN's Udviklingsprogram, at særligt de rige lande skal udvise ansvarlighed og politisk vilje overfor verdens samlede problemer. Ellers vil det ikke være muligt at nå selv de beskeden mål indeholdt i 2015-målene (Millenium Development Goals), vedtaget af verdens regeringer til FN's generalforsamling for 3 år siden.

"21 lande har oplevet en tilbagegang i den menneskelige udvikling i halvfemserne med ringere sundhed, uddannelse og økonomisk formåen til følge."

På enkelte områder er der sket fremskridt, men samlet set er der dog alt for lang vej igen. 21 lande har oplevet en tilbagegang i den menneskelige udvikling i halvfemserne med ringere sundhed, uddannelse og økonomisk formåen til følge. Rapporten identificerer 59 lande, som har mest akut brug for hjælp, og som derfor bør prioriteres af verdenssamfundet; ellers vil landene ikke kunne nå 2015-målene. Halvdelen af Danmarks nuværende programsamarbejdslande er blandt de 59 lande, og 3 er blandt de 21 tilbagegangslande: Kenya, Tanzania og Zambia. Flere oplysninger via www.undp.dk

Særligt følsomme havområder

Af Jacob Hartmann, Greenpeace

Den 14. -18. juli blev der afholdt møde i IMO, den internationale maritime organisation under FN. Det var den særlige komité til beskyttelse af havmiljøet, der holdt deres 49'ende møde. Vigtigste punkt på dagsordenen var udpegelsen verden over af flere særligt følsomme havområder, de såkaldte PSSA områder (particularly sensitive sea areas). Udpegelsen er nødvendig for at kunne indføre særlige regler i regionale farvande såsom enkeltskrogsforbud, krav om særlig Østersøuddannelse for at måtte sejle i Østersøen og lodspligt. Alle tiltag, som har været ønsket længe for at beskytte Østersøen. IMO er øverste besluttede organ, når det gælder søfart og er traditionelt et lidt konservativt organ, der aldrig har haft miljø som første prioritet. Ikke desto mindre er det ved at ændre sig, men ting tager tid. Også i IMO.

IMO er [...], traditionelt et lidt konservativt organ, der aldrig har haft miljø som første prioritet. Ikke de-

sto mindre er det ved at ændre sig"

Ved mødet blev det besluttet at udvide PSSA-området omkring Great Barrier Reef til også at omfatte Torres-strædet. Støtten hertil var overvældende. Samtidigt blev Paracas National Reserve formelt udnævnt til PSSA område. Storbritanien ledte forbilligt an ved diskussionen om udpegningen af et vesteuropæisk PSSA område dækkende området fra Storbritannien til Portugal.

"kun den finske delegation [...] arbejdede for Østersøen som PSSA-område.

På nedturssiden var det desværre kun den finske delegation, der aktivt arbejdede for Østersøen som PSSA-område. Aldeles skuffende set i lyset af alle de positive politiske udmeldinger, der har lydt i både dansk og svensk presse. Desværre et mønster vi ser gentaget i flere fora. Danske embedsmænd og ministre, der, på trods af et fornuftigt mandat, ikke tager til orde i forhandlingerne.

"Modstanderne mod de særligt følsomme områder var igen USA"

Modstanderne mod de særligt følsomme områder var igen USA, der sammen med støtte fra industrien og lande som Rusland, Panama, Liberia og Argentina var imod ansøgningerne og særligt enkeltskrogsforbuddene.

ARRANGEMENTER

GULD OG GRØNNE SKOVE – OPFØLGNING PÅ VERDENS- TOPMØDET I JOHANNESBURG OG NEDTÆLLING TIL WTO'S MINISTERKONFERENCE I CANCUN

Torsdag den 4. september 9.00-15.30, SID, Kampmannsgade 4, København V.

Konferencen er arrangeret af 92-gruppen, og der forventes indlæg af blandt andre miljøministeren og udenrigsministeren. Det fulde program ses på www.92grp.dk. Tilmelding til Lis Jørgensen på lkj@dn.dk eller tlf. 39 17 40 33.

REDAKTION

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af John Nordbo, 92-gruppen, Ida Thuesen og Theresa Kjærside, WWF Danmark.

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk

Såfremt nyhedsbrevet ønskes afmeldt, sendes mail til t.kjaerside@wwf.dk.